

har ikke kunnet forsvare sit Standpunkt overfor denne Sag idag i Sammenligning med forleden; men jeg har jo desværre i denne Tid oftere havt Leilighed til at se, hvorledes han ikke blot faa Uger tilbage, men fra Time til Time kan forandre sit Standpunkt saaledes, at det ikke er muligt at faae fat derpaa, og jeg skal derfor ikke gaa nærmere ind paa den Sag med ham. Men naar man, som Medlemmerne for Kolding og Svendborg, gaar ud fra det Synepunkt, at Præsten skal stilles paa lige Fod med andre Embedsmænd, saa er det stillede Vindringsforslag baade forklarligt og forsvareligt, men ogsaa kurt i dette Tilfælde. Jeg skal ikke nu komme ind paa den Forhandling, vi førte forrige Gang om dette Spørgsmaal, men blot udtale, at efter min Overbevisning staar et saadant Forslag i den fuldeste Strid med det Forhold, der bør være imellem Præst og Menighed, og med den Tanke, der ligger til Grund for vor Grundlov, naar den har villet indføre en Folkekirke istedetfor en Statskirke, og med den Fortolkning, som den lovgivende Magt hidtil har givet deraf ved Indførelse af Sognebaandsløsning og Valgmenigheder, og jeg skal tilføie, at Vindringsforslaget jo ogsaa viser sig i Strid med selve disse Love. De ærede Medlemmer har ikke kunnet godtgjøre, at deres Vindring jo ikke i denne Henseende vilde blive hindrende, ja tildeels tilintetgjørende for Anvendelsen af disse Love. Det ærede Medlem for Kolding (Berg) sagde endelig, at det var naturligt, at min Sidemand (Ternansen) og jeg, som staa i Modsetning til det hele Lovforslag, forsvarede et Forslag som det, der sidst blev vedtaget; men at deri laa netop, ligesom en Slags Opfordring for de Herrer, som principielt ere enige i hele det øvrige Lovforslag, til at stemme for det ærede Medlems Forslag og imod hvad der blev vedtaget ved 2den Behandling. Men det ærede Medlem glemmer, at, hvad der blev vedtaget ved 2den Behandling jo netop er den oprindelige Paragraph om dette Forhold i selve det foreliggende Lovforslag, og at det var først ifjor, at den Affattelse kom frem, som nu igjen i Aar er blevet beholdt, da Forslaget blev indbragt her i Sa-

len, og det er jo endnu senere, at et Forslag i lignende Aand som det, der nu foreligger, sfl. Affstemning, er kommet herind. Det Lovforslag, som er vedtaget her gjentagne Gange og blandt Andet ogsaa er indbragt af det ærede Medlem for Svendborg, det, hvorefter Præsten skulde lønnes paa den Maade, her er foreslaaet, efterat Tienden var indbragen i Statskassen, har netop fra gammel Tid en Bestemmelse som den, der nu er vedtagen ved 2den Behandling. Deraf viser det sig, at denne Bestemmelse meget vel kan forliges med det øvrige Lovforslag. Jeg skal blot tillade mig at oplæse — jeg haaber, at den ærede Formand indrømmer mig det — den heromhandlede Paragraph i det Forslag, som indbragtes af det ærede Medlem for Svendborg den 17de December 1867 om de geistlige Embedsmænds Lønning. Deri hedder det: „Med Udløbet af Raadensaaret efter den først indtrædende Ledighed i et geistligt Embede, paa hvilket denne Lov bringes til Anvendelse, hortsalder for dette Embedes Vedkommende Menighedsmedlemmernes Forpligtelse til at yde Offer og Accidentser til Præsten ligesom ogsaa den Præsten tilkommende Ret til visse Høftidage. Det skal derimod være de geistlige Embedsmænd uforment at modtage, hvad der uden Foranledning fra deres Side frivillig maatte blive ydet dem.“ Det er jo saa ordret, som det omtrent kan være, det Samme, som blev vedtaget ved 2den Behandling. De se altsaa, at denne Bestemmelse er en gammel Bekjendt her i Folkethinget igjennem en Række af Aar, og at, hvad der nu strides om, er noget ganske Nytt og helt Andet. Thinget er altsaa i fuld Overensstemmelse med, hvad det tidligere har ment, naar det lader det blive ved, hvad der blev vedtaget ved 2den Behandling. Jeg skal ikke komme ind paa andre Grunde, som alt ere blevne anførte fra flere Sider, men blot med den ærede Minister sige, at, som Forslaget ligger for, maa det ligesaafuldt som det fra forrige Behandling affkære Menigheden Ret til at understøtte den Præst, som den kunde ønske at beholde, og som ogsaa selv kunde ønske det, naar han af andre Hensyn maa flytte derafra. Og er det rigtigt?